

František nám dáva radostné poslanie

Článok biskupa Javiera Echevarriú k exhortácii pápeža Františka Evangelii Gaudium. Pôvodne bol publikovaný v britskom Catholic Herald 7. marca 2014, v rámci série príspevkov pri príležitosti prvého výročia zvolenia pápeža Františka.

24.04.2014

„K tomu, aby sme boli naplno ľuďmi, dospievame vtedy, keď sme viac než len ľuďmi – keď Bohu dovoľíme, aby

nás vyviedol za hranice nás samých, aby sme obsiahli plnosť pravdy o našom bytí. Z toho potom pramení evanjelizačné úsilie. Totiž ak niekto prijal túto lásku, ktorá životu dáva nový zmysel, ako sa o ňu môže nepodeliť s ostatnými?" Tieto slová pápeža Františka v Evangelii Gaudium (č.8) implikujú naše zbožšťovanie, pozdvihnutie našej prirodzenosti, ktorú nám Boh udeľuje ako dar. V Kristovi objavujeme, kým vlastne sme ako ľudské bytosti, ako aj veľkosť nášho povolania (pozri Gaudium et Spes, č. 22). Naše stretnutie s Kristom v nás vzbudzuje túžbu podeliť sa o našu radosť s inými ľuďmi (pozri EG, č. 3). Pápež František nás pozýva, aby sme „vychádzali z vlastnej pohodlnosti a mali odvahu ísť na všetky periférie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia" (EG, č. 20).

Toto „vychádzanie", ku ktorému nás pápež pozýva, sa tradične v Cirkvi

nazývalo „apoštolát“
a „evanjelizácia“. Tento apoštolát je
okrem iného charakterizovaný
absolútnym rešpektom voči slobode
a je úplne odlišný od negatívneho
významu, ktoré sa spájalo so
slovom „prozelytizmus“, hlavne v
dvadsiatom storočí. Práve o tomto
hovorí pápež v bode č. 14 v Evangelii
Gaudium: „Cirkev sa nešíri
prozelytizmom, ale „príťažlivosťou“.“
Kristovo učenie jasne vylučuje
akýkoľvek prístup, ktorý by
nerešpektoval slobodu iných ľudí a
osobnú dôstojnosť. Boh chce, aby ho
ľudia skutočne milovali, a k tomu je
potrebné slobodné rozhodnutie.
Každé povolanie je príbehom lásky a
stretom dvoch slobôd: Božieho
volania a odpovede ľudskej osoby.

Podstatou definície pravého
kresťanského postoja je Láska. Slová
pápeža Františka na to jasne
poukazujú: „Pozývam“ (EG, čísla 3,
33, 108), „dovoľte mi povedať“ (EG, č

3), hovorí o „prekypujúcom srdci“ (EG, č 5) a povzbudzuje nás, aby sme vstúpili do „tohto veľkého prúdu radosti“, do kresťanského spoločenstva, nalieha, aby sa nekládli iné než nevyhnutné podmienky pre prijatie sviatosti krstu a birmovania.

„Vchádzať“. Ježiš Kristus napomína farizejov a zákonníkov: „Sami doň nevchádzate, a tým, čo vchádzajú, vojsť nedovolíte“ (Mt. 23,13). Dovoľiť ľuďom vstúpiť, vpúšťať ich dnu, pozývať ich, aby vstúpili: tou silou, ktorá priťahuje ľudí je, ako hovoril svätý Josemaría, „hojnosť svetla“, priateľskosť človeka, modlitba a osobná obeta, Kristova prítomnosť v kresťanoch. „Opravdivá láska znamená vychádzať zo seba, dávať seba samého“ (Ísť s Kristom, č. 43). Toto je skutočný význam kresťanského apoštolátu a pôvodný význam slova prozelytizmus, ako sa tradične ponímal v Cirkvi, vychádzajúc z hebrejského tvaru,

ktorý bol preložený do gréčtiny.
Lacordaire to takto trefne
vyjadril: „Tak ako nemôže byť
kresťan bez lásky, tak nemôže byť ani
kresťan bez prozelytizmu.“

Osobný apoštolát znamená tráviť čas
so svojim blížnym, jeho sila
nespočíva v ničom inom, než
modlitbe, láskou naplnenej
trpezlivosti, v pochopení, priateľstve,
a v láske k slobode. Znamená to
vychádzať zo seba, aby sme sa mohli
starať o oných a podeliť sa s nimi o tú
najpravejšiu a najkrajšiu vec, ktorú
vlastníme – naše kresťanské
povolanie. Kristov príkaz „Nasledujte
ma“, ani zďaleka neznamená
uplatňovanie sily, a rešpektuje
osobnú slobodu každého jednotlivca.
Zreteľne, a žiaľ aj smutne, sa to
prejavilo v rozhovore Krista s
bohatým mladíkom. A súčasnosť?
Pápež František hovorí: „V čase, keď
potrebujeme viac misionárskeho
dynamizmu, ktorý dáva svetu soľ a

svetlo, mnohí laici sa boja, že ich niekto osloví, aby pomohli uskutočniť nejakú apoštolskú úlohu, a snažia sa utiecť od akejkolvek povinnosti, ktorá by im mohla ubrať z voľného času" (EG, č. 81).

Svetlo Evanjelia je „svetlom, ktoré priťahuje" (EG, č. 100), pretože je to práve zákon lásky, ktorý nás pobáda konať dobro (EG, č. 100-101). Keď blížni vidia dobré skutky kresťanov, vedie ich to k tomu, aby oslavovali Boha (por. Mt 5,16), aby si uvedomovali a chválili nekonečnú Božiu lásku – je to Božské svetlo, nielen púhe ľudské svetlo. V tomto zmysle apoštolát – svätá horlivosť za duše – spočíva vo svedectve o svetle, ako hovorí svätý Ján (Jn 1,7).

Znamená to šírenie hojnosti svetla, bez najmenšieho náznaku vnucovania vecí ľuďom, a súčasne s tým najväčším možným rešpektom. A je to preto tak, lebo Boh chce len lásku, a tak koná jemne – jemne a

mocne (por. Mud 8,1). Vo svojom Posolstve k 20 Svetovému dňu modlitieb za povolania (2. februára 1983), blahoslavený Ján Pavol II. povedal: „Mali by sme bez akýchkoľvek obáv predostrieť Pánovo volanie priamo mladým ľuďom, aj tým mladším. Je to úkon úcty a dôvery. Môže to byť okamih svetla a milosti." Bojazlivosť a ostýchavosť v tomto ohľade by mohli prezrádzať nedostatok viery a pokory, prekonávajú sa svetlom Kristovým, ktoré je každý kresťan povolaný prinášať ďalším ľuďom.

Čo je svetlo? Pápež Benedikt XVI. v závere svojej prvej encykliky hovorí: Ona (láska) je svetlom – napokon jediným –, ktoré stále novým spôsobom prežaruje temný svet a dáva nám odvahu žiť a pracovať. Láska je možná a my sme schopní prežívať ju, lebo sme stvorení na Boží obraz. Uskutočňovať lásku a tak umožniť Božiemu svetlu, aby

prenikalo do sveta -, k tomu by som chcel všetkých pozvať touto encyklikou (Deus Caritas Est, č. 39). V dokonalej kontinuite s týmto posolstvom, pápež František vo svojej prvej encyklike píše: Pohyb lásky medzi Otcom a Synom v Duchu Svätom prešiel našimi dejinami; Ježiš nás priťahuje k sebe, aby nás mohol spasiť (porov. Jn 12, 32)" (Lumen Fidei, č 59).

Úplným opakom takého falošného typu prozelytizmu, ktorý nerešpektuje ľudskú osobu, je apoštolát spočívajúci na príťažlivosti. Inými slovami, privádzať ľudí, transparentne a s úctou k tomu, aby mohli zaujať svoj postoj k možnosti veľkoryso sa odovzdať, a presne o tom píše aj pápež. Súčasťou tohto apoštolátu je svedectvo, ktoré si plne uvedomuje slobodu a dôstojnosť druhej osoby, a uschopňuje srdce kresťana, aby sa podelil o Božskú a ľudskú lásku Krista. A keď sa tak

stane, toto srdce je naplnené
neodolateľnou túžbou prenášať
radosť Evanjelia aj na druhých ľudí.

+ Javier Echevarría

Biskup, prelát Opus Dei

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/frantisek-nam-dava-
radostne-poslanie/](https://opusdei.org/sk-sk/article/frantisek-nam-dava-radostne-poslanie/) (08.03.2026)